

m most

Číslo 315/ ročník XXVII.

březen 2020

Proti dobrovolnému daru

UMYCIE NÓG

Rzekł do Niego Szymon Piotr: Panie, nie tylko nogi moje, ale i ręce, i głowę.

Promlouvat o Bohu, ale jak?

V únorovém čísle Katolického týdeníku mne zaujal úryvek z knihy Guye Gilberta „Buďte světlem“. Přestože Katolický týdeník je v řadách domácností, dovolím si kousek citovat:

„V dnešní době potřebujeme mnohem více svědků než učitelů. Svědek dokáže mlčet, nesnaží se druhého „lanarřit“. Posiluje svou víru a hlásá Boha prostřednictvím svého charismatu. K nejlepším setkáním s Bohem dochází díky skutkům lásky a milosrdenství. Druzí mohou nejlépe poznat Boha prostřednictvím našeho života.“

Pán v Bibli řekl: „Jděte hlásat dobrou zprávu.“ Když pozorně čteme evangelia, chápeme, že tato dobrá zpráva nemůže být hlásána jinak než prostřednictvím lásky proměněné v činy, milosrdenství, pokorou.“

Myslím si, že v těchto slovech je hluboká pravda. Abychom byli věrohodní, tak to, co říkáme, musí být v souladu s tím, jak se chováme. Nejdříve musí lidé vidět Boha v našem chování, jednání a potom o Něm můžeme vykládat. Když nemluvíme s bratrem, jaké mám právo žádat po někom, aby dokázal odpustit? Když nejsem ochotný vést s lidmi dialog, pokorně vyslechnout i názor druhého a zamyslet se nad ním, když v mém životě chybí láska, pokora a radost, nemůžu druhým vykládat o Bohu.

Když potkáme hladového člověka, nemůžeme mu kázat o Božím milosrdenství. On se potřebuje najíst.

Nejdříve ho musíme nakrmit, ukázat mu, že jsou lidé, kterým na něm záleží. Musíme pohladit jeho zraněné srdce a ukázat Boží milosrdenství v praxi. Pokud budeme lidi strašit peklem, nikdy je nenaučíme milovat, ale přinutíme je bát se. Pokud muž nebo žena vstupují do manželství jen ze strachu, že zůstanou sami a chybí vzájemná sympatie a láska, život je o mnohé ochuzen. Chybí něžnost, touha být s tím druhým co nejvíc, touha dělat toho druhého šťastným. Takové manželství může plnit svou funkci, ale také se může stát, že to jeden z manželů nevydrží a odejde. Stejně tak, pokud lidem ukážeme Boha přísného, trestajícího a nenaučíme je Ho milovat, jen málokdo svou víru správně uchopí. Jde mi hlavně o mladé lidi, kteří vyrůstají v neklidném světě. Pokud jim Boha neukážeme jako milujícího, chápajícího a objímajícího Otce, kterému se mohou kdykoliv schoulit do náruče, pro většinu z nich se víra stane jakýmsi přežitkem. Není až tak důležité, aby uměli nazpaměť katechismus, ale aby zažili Boží blízkost. Aby viděli zářit Boží pokoj, radost z lidí, kteří je k Bohu vedou.

Nedávno jsem viděla film *Chatrč*, natočený podle stejnojmenné knihy Paula Younga, který ve mně zanechal hluboký dojem. Líbilo se mi důvěrné oslovení Boha - „Taťka“. Uvědomila jsem si, že pokud by se nám podařilo ukázat našim dětem Boha jako milujícího „Taťku“, možná by to úplně stačilo.

Podle posledního sčítání katolíků ubývá. V některých farnostech více, v některých méně. Bůh zůstává stejný, ale mění se doba, mění se lidé, mění se podmínky, ve kterých žijeme. Každý z nás by měl být také misionářem ve svých rodinách, na svém pracovišti, ve své farnosti. Ne tím, že bude každému vykládat o Bohu, ale tím, že ho bude ukazovat svým životem. Člověk, který je plný Boha, který se raduje z jeho blízkosti, nemůže být zároveň nevrlý a vzteklý. Tady je něco špatně a měl by se zamyslet nad tím, kým je pro něho Bůh. Nesmíme zůstat zavření uprostřed kostela a nikoho tam nepustit. Možná na věčnosti uslyšíme slova: „Co jsi udělal pro to, aby aspoň jedno mé milované dítě mohlo být spaseno?“ Je třeba hledat nové cesty, jak lidi oslovit. Já osobně si myslím, že třeba umožnit i nevěřícím podívat se do chrámů v rámci Noci kostelů, je skvělá myšlenka. I kdyby za celou dobu, kdy tato akce probíhá, se jediný člověk zamyslel nad smyslem života a našel cestu k Bohu při vstupu do nějakého kostela, měla ta akce smysl. Motivujeme hlavně děti, které se připravují k prvnímu svatému přijímání nebo mladé lidi připravující se na biřmování, aby se zapojili do aktivit ve farnosti. Aby Desatero pro ně neznamenalo – musím, ale chci, protože miluji. Každý z nás by mohl udělat víc a začněme aspoň od úsměvu, vlídného slova a pohazení. Tohle často chybí v našich rodinách a v našich farnostech.

Hana Worková

O skutečích konaných z lásky

Za nic na světě a z lásky k žádnému člověku nesmíme vykonat něco zlého. Avšak někdy, když tím prospějeme potřebnému člověku, lze některý dobrý čin opomenout, nebo ho i zaměnit nějakým lepším. Tím se totiž dobrý skutek neruší, nýbrž nahrazuje lepším. Vnější skutek vykonaný bez lásky neprospívá; cokoli však se koná z lásky, ať je to sebe-menší a nepatrnější, všechno se obrací v užitek. Bůh totiž více ocení to, z jak velké lásky kdo jedná, než kolik vykoná.

Mnoho vykoná, kdo mnoho miluje. Mnoho vykoná, kdo svou věc dělá dobře. A dobře dělá, kdo slouží více společenství než své vůli. Často se zdá láskou, co je jen sobectvím, protože to zpravidla vychází z přirozené náklonnosti, z vlastní žádosti, z naděje na odplatu, nebo z touhy po nějaké výhodě.

Kdo má pravou a dokonalou lásku, v ničem nehledá sebe, nýbrž touží, aby se všechno dělo jedině k Boží slávě. Nikomu také nezávidí, neboť netáhne k žádnému osobnímu potě-

šení; ani se nechce radovat sám v sobě, ale nade všechno dobro klade touhu po blaženosti v Bohu. Žádné dobro nepokládá za vlastnictví někoho z lidí, nýbrž vše vztahuje plně k Bohu, z něhož vychází všechno jakožto z pramene a v němž konečně všichni svatí blaženě spočinou. Kdo by měl jen jiskřičku pravé lásky, jistě by měl jen jiskřičku pravé lásky, jistě by pocítil, jak všechno pozemské je holá nicotnost.

Tomáš Kempenský,
O následování Krista

Poselství Svatého otce Františka k postní době 2020

„Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem!“ (2 Kor 5,20)

Milé sestry, milí bratři,

i v tomto roce nám Pán dopřává příhodný čas, abychom obnovili své srdce a připravili se na slavení velikého tajemství smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, které je základem křesťanského života, jak osobního, tak komunitárního. Je třeba, abychom se v mysli i v srdci neustále vraceli k tomuto tajemství. Poroste v nás měrou, jakou se necháme zapojit do jeho duchovní dynamiky a jakou svobodně a velkodušně na ně odpovíme.

1. Velikonoční tajemství, základ obrácení

Křesťanská radost tryská z naslouchání a přijetí radostné zvěsti o Ježíšově smrti a zmrtvýchvstání: kérygmatu. Shrnuje tajemství lásky, která je „*velmi reálná, velmi pravdivá, velmi konkrétní, takže nám nabízí vztah upřímného a plodného dialogu*“ (František, apošt. exhortace *Christus vivit*, č. 117. Karmelitánské nakladatelství, Praha, 2019). Kdo věří v toto poselství, ten odmítá lež, podle které jsme si darovali život sami, zatímco se ve skutečnosti rodí z Otcovy lásky, z jeho rozhodnutí darovat život v hojnosti (srov. Jan 10,10). Pokud však budeme naslouchat svůdnému hlasu „otce lži“ (Jan 8,44), riskujeme, že se propadneme do propasti, kde nic nemá smysl, že zakusíme peklo už tady na zemi, jak to bohužel dosvědčují mnohé dramatické prožitky jednotlivců i společnosti.

V této postní době roku 2020 bych se proto chtěl na každého křesťana obrátit slovy, která jsem napsal mladým lidem v apoštolské exhortaci *Christus vivit*: „Pohled na rozepjaté paže ukřižovaného Krista a dovol, ať tě stále znovu zachraňuje. A když přijdeš vyznat své hříchy, pevně věř v jeho milosrdenství, které tě osvobozuje od viny. Kontempluj jeho krev prolitou s tak velikou láskou a nech se jí očistit. Tak budeš moci být vždy jako znovuzrozený“ (č. 123). Ježíšova smrt a jeho zmrtvýchvstání nepatří do minulosti: mocí Ducha Svatého je stále aktuální a skrze víru nám dovoluje hledět na Kristovo tělo a dotýkat se ho v mnoha trpících.

2. Naléhavost obrácení

Prospěje nám porozjímat do větší hloubky o velikonočním tajemství, díky

kterému jsme obdrželi Boží milosrdenství. Milosrdenství lze zakusit totiž pouze „tváří v tvář“ ukřižovanému a zmrtvýchvstalému Pánu, „protože on mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20). Jde o dialog od srdce k srdci, od přítele k příteli. V postním čase je proto velice důležitá modlitba. Více než povinnost vyjadřuje modlitba potřebu odpovědět na Boží lásku, která nás stále předchází a povzbuzuje. Křesťan se modlí s vědomím, že je nezaslouženě milován. Modlitba může mít různou formu, ale skutečný smysl má v Božích očích ta, která prolomí tvrdost našeho srdce, aby ho stále intenzivněji obracela k Bohu a k jeho vůli.

V tomto příhodném čase se tedy nechme vést jako Izrael na poušti (srov. Oz 2,16), abychom konečně zaslechli hlas našeho Snoubence a s větší hloubkou a ochotou mu dali v sobě zaznít. Čím více se necháme vtáhnout do jeho slova, tím více se nám podaří zakusit jeho nezištné milosrdenství. Nenechme tedy uplynout toto období nadarmo, kvůli namyšlené iluzi, že snad jsme pánem času i způsobu našeho obrácení k Bohu.

3. Vášnivě Boží rozhodnutí vést dialog se svými dětmi

Pán nám znovu nabízí příhodný čas k našemu obrácení. Nemůžeme to nikdy brát jako samozřejmost. Tato nová šance by v nás měla vyvolat vděk a zbavit nás lhůstivosti. Navzdory zlu, které je mnohdy dramaticky přítomno v našem životě i v životě církve a světa, vyjadřuje tento čas, daný nám pro změnu našeho života, pevné Boží rozhodnutí nepřerušit spásonosný dialog s námi. V Ježíši ukřižovaném, se kterým Bůh „jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha“ (2 Kor 5,21), toto rozhodnutí došlo až k tomu, že na Syna dopadly všechny naše hříchy, až byl postaven „Bůh proti Bohu“, jak řekl papež Benedikt XVI. (Srov. Benedikt XVI., enc. *Deus caritas est*, č. 12. Nakladatelství Paulínky: Praha, 2012). Vždyť Bůh miluje i své nepřátele (srov. Mt 5,43–48).

Skrze velikonoční tajemství svého Syna chce Bůh navázat dialog s každým člověkem. Nikoli takový, jaký se připisuje Athéňanům, „kteří se ničím jiným nezaměstnávali než tím, co nového by si

mohli povědět nebo vyslechnout“ (Sk 17,21). Povídání vycházející z prázdné a povrchní zvědavosti je charakteristické pro světskou tvář každé doby. V naší době se k nám může vloupat i skrze zavádějící používání komunikačních prostředků.

4. Bohatství, které je třeba sdílet, nikoli hromadit pro sebe

Velikonoční tajemství jako střed našeho života znamená soucítit s Kristovými ranami, které jsou přítomné v nevinných obětech válek, v mocichtivém zneužívání života od početí až po stáří, v nejrůznějších formách násilí a přírodních katastrofách, v nespravedlivém rozdělení přírodního a nerostného bohatství, v jakékoli formě obchodu s lidmi, v honbě za ziskem, která se stává formou modloslužby.

I dnes je důležité zvát všechny lidi dobré vůle, aby se dělili o svůj majetek s těmi, kdo almužnu nejvíce potřebují, a měli tak osobní účast na budování spravedlivějšího světa. Sdílení v rámci křesťanské lásky činí člověka více člověkem; hromadění přináší riziko, že se uzavřeme do svého egoismu a staneme se bezcitnými. Můžeme a máme vyjít ze svého egoismu i v rámci ekonomické struktury. Na datum 26. až 28. března postní doby 2020 jsem proto svolal do Assisi mladé ekonomy, podnikatele a change-makers, aby přispěli k vytvoření spravedlivější a inkluzivnější ekonomie ve srovnání se současnou. Jak často opakuje magisterium, politika je významnou podobou lásky (srov. Pius XI., Proslav k FUCI, 18. prosince 1927). Stejně tak bude důležité věnovat se ekonomice v duchu evangelia, který je duchem blahoslavenství.

Pro nadcházející postní dobu prosím o přimluvu Nejsvětější Panny Marii, abychom přijali výzvu nechat se smířit s Bohem, abychom zaměřili pohled svého srdce na velikonoční tajemství a obrátili se k otevřenému a upřímnému dialogu s Bohem. Budeme se tak moci stát tím, co Kristus říká svým učedníkům: solí země a světlem světa (srov. Mt 5,13–14).

Řím u Sv. Jana Lateránského, v den památky Panny Marie Růžencové 7. října 2019.

FRANTIŠEK

Nová tvář u varhan

Není žádným tajemstvím, že naše farnost se dlouhodobě potýká s nedostatkem varhaníků a nejedna, a to zejména večerní mše svatá, je tzv. „tichá“. Toto ticho je ale projevem nedostatku varhaníků. Však de facto máme jen tři: pana Ing. Mgr. Stanislava Janczyka, coby dlouholetého hlavního farního varhaníka, paní MgA. Danielu Vondráčkovou a pana Tadeáše Przyhodu, který zabezpečuje ranní mše svaté během týdne, většinu pohřbů, navíc k nám dojíždí ze sousední Bystřice. Proto je radostné, když se objeví někdo nový a pro současné varhaníky se zvýší možnost rozdělit si nedělní. V poslední době se objevily dvě nové tváře a v dnešním čísle MOSTu Vám představím v krátkosti jednu z nich. Je to paní Mgr. Alicja Böhm.

MOST: Paní magistro, prosím představte se stručně třineckým farníkům a čtenářům MOSTu

Alicja Böhm: Jmenuji se Alicja Böhm, pocházím z Třince a v současné době bydlím se svou rodinou v Oldřichovicích. Mám tři děti a pracuji v ZUŠ v Třinci, kde vyučuji hru na klavír.

MOST: Co Vás přivedlo k nástroji jako jsou varhany? Jaké byly Vaše hudební začátky?

Alicja Böhm: Moje hudební začátky jsou spjaty se zdejší ZUŠ, kde jsem se učila hře na klavír. Dále následovaly studia na Janáčkově konzervatoři v Ostravě a pak Ostravská univerzita, Umělecko-pedagogická katedra se zaměřením hra na klavír. K varhanám jsem se dostala příležitostně, hrou se svou kamarádkou violistkou na svatebních obřadech nebo na pohřbech.

MOST: Co bylo impulsem k tomu, že jste se rozhodla začít hrát jako varhanice v třineckém farním kostele?

Alicja Böhm: Oslovila mě Daniela Vondráčková, jestli bych nechtěla hrát na mši svaté. A tak postupně mě zasvěcovala do liturgie mše svaté. Na začátku to byly jedna dvě skladby v průběhu mše svaté, postupně jich přibývalo. Učila mě, jaké rejstříky používat a kdy se mají jednotlivé skladby a písně hrát. Stále jsem ale varhaník ve výcviku, neovládám varhany se vším všudy, tzn. zatím nepoužívám pedály a hraju pouze na manuály, jako klavírista. Také liturgický kalendář se mění, proto se často radím s Danielkou nebo

Stanislavem, jaké písně by bylo vhodné hrát. Ne vždy je to dokonalé, a tak se farníkům omlouvám za nějaké ty chybičky. Po těchto zkušenostech opravdu obdivuji všechny varhaníky!

MOST: Jaký jste měla pocit při své první mši svaté za varhanami? Kdy to bylo?

Alicja Böhm: Moje samostatné hraní na mši svaté bylo tak asi před rokem, kdy Daniela ani Stanislav nemohli. Samozřejmě jsem měla velkou trému a velmi jsem se obávala. Vždy mám u sebe moje starší děti, které mi pomáhají a ovládají dálkové zařízení s čísly písní. Opravdu není jednoduché ovládat dva manuály, sledovat noty, k tomu ještě zpívat a sledovat, co se děje u oltáře. Od doby, co hraju na mši svaté, se změnil můj prožitek ze mše. Zatím si to neumím užít v klidu a soustředit se na čtení nebo kázání, protože přemýšlím, co hrát a co bude následovat. Snad se to z časem naučím.

MOST: Co pro Vás znamená být členem rodiny třineckých farních varhaníků a jaké jsou Vaše další plány?

Alicja Böhm: Jak jsem se již zmínila, opravdu si vážím všech našich varhaníků, za jejich zkušenosti a čas, který tomu věnují. Jsem ráda, že můžu občas pomoci.

MOST: Velmi Vám děkuji jménem celé farnosti za odvalu, a hlavně za ochotu, snahu. To se velmi cení. Přeji Vám krásné zážitky u varhan, kterým se říká královna nástrojů, a držím palce, abyste vydržela a u třineckých varhan i dlouhodobě zůstala. Pán Bůh zaplať.

Rozmlouval Marian Kozok

Usedni, prosím, na svůj trůn, Pane

Téměř dennodenně se vracím domů, Pane, ze mše svaté. Jenom co překročím práh, říkám Ti – buď mým Hostem. Pokud na to nezapomenu! V hlavě se víří různé myšlenky a snažím se je „třídít“, ať z nich nenastane „klubko chaosu“.

Když se vše utiší, vyvstane jedna důležitá myšlenka a mne naplňuje stud! Neboť se mi rozsvítilo v hlavě. Ty, Pán, nejvyšší dobro, živý Bůh a můj Stvořitel

a Spasitel a já Ti řeknu: Buď mým Hostem. Hostem?

Odpusť prosím, Bože. Buď Pánem mého příbytku i duše a těla. Ty ho veď a spravuj. Řiď svým svatým Duchem. A prosím, uť mě žít a konat tak, ať Tvá vůle, Bože můj, je mým chlebem, dechem i tlukotem srdce. Ať Tobě je ve mně dobře, aby má duše mohla být šťastná v Tobě. Ať mé nitro je Tvým trůnem a Ty na něm jediným Pánem,

Vládce i Králem.

Ať má modlitba touhy je tím nejkrásnějším přáním všem mým drahým, farnosti i všem lidem zde na zemi do konce věků. A pak? A pak věčné štěstí ve slávě Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Tam u Tvého Srdce – náš Trojediný Králi.

Amen.

A.C.

Max Kašparů: příčiny rozchodu s církví

Každému rozchodu - ať ve vztahu přátelství dvou lidí, v manželství nebo ve vztahu člověka k instituci či církvi - předchází zklamání, nedorozumění nebo nevědomost. Zklamání má prameny v nesplněném očekávání jedné strany vůči druhé nebo v selhání vzájemné důvěry. Nedorozumění potom vychází z poruchy komunikace, přičemž příčin je celá řada.

Rozchod ve vztahu může být buď trvalý, pokud na usmíření nemá zájem ani jedna strana, nebo dočasný, kdy jedna z obou rozvaděných stran dá podnět k usmíření. Předpokladem ovšem je, že na smíru se chce podílet i druhá strana. Tento mechanismus může být uplatněn nejen mezi dvěma osobami, ale i mezi dvěma institucemi nebo mezi člověkem a církví.

Prekážky, které mohou znemožnit usmíření, jsou následující:

- nekonečné dohadování se o tom, kdo začal první a kdo má větší vinu,
- nekritické svalování viny pouze na druhou stranu,
- používání viny druhého jako zbraně vůči němu,
- neschopnost přijmout svůj vlastní podíl viny,
- neochota omluvit se za svá pochybení.

Se všemi výše uvedenými překážkami se setkávám ve vztahu lidí (ať už věřících nebo nevěřících) vůči církvi a církve vůči světu. Ty, kdo se staví k církvi nepřátelsky, kriticky nebo lhostejně, bych rozdělil zhruba takto:

1. HLEDAČI KOMPOSTŮ

Ježíš je zakladatelem a majitelem zahrady zvané Církev. Po jejím zřízení ji svěřil lidem, kteří v ní za dva tisíce roků vybudovali nádherné záhony vzácných květin, naroubovali stromy s hodnotnými plody, vystavěli jezera s cennými úlovky. Ale kdesi v koutě zahrady zřídili i kompost. Vstoupí-li do zahrady hledající návštěvník s vlastnostmi velkorysosti, všírá si zmíněných pozitivních plodů. Přijde-li návštěvník s rysy hyperkritičnosti, přeskočí všechno hodnotné, postaví se ke kompostu a bez přestání kritizuje jeho obsah. Podobní jedinci se ovšem nechovají tímto způsobem jen vůči církvi, ale i vůči každé jiné instituci a nevidí nic dobrého ani na vlastní manželce nebo dětech. Smír mezi nimi a církví je skoro nemožný, protože skutečný problém rozdělení neleží v oné

zahradě, ale ve struktuře osobnosti dotyčného milovníka kompostů.

2. ČTENÁŘI JEDINÉ KNIHY

Starověký filozof Hérakleitos kdysi řekl, že psi štěkají na toho, koho neznají. „Čtenáři jediné knihy“ se příliš neliší od skupiny první, ale rozcházejí se v příčině svého postoje. Když se setkávám s nesmiřitelnými kritiky církve, jde většinou o lidi, kteří o církvi nevědí nic. Bývají to zcela nenároční absolventi všech druhů socialistických škol, kterým stačí minimum informací o církvi. Celý život si vystačí s obrazem církve utvořeným ze dvou vědomostí: upálila Jana Husa a jakýsi farář ztrestal kdysi jejich dědečka rákoskou. Smíření těchto jedinců s církví je velice obtížné, protože nemají snahu ani důvod měnit názory na církev, ale ani měnit své názory vůbec.

Všeobecně bývá mnoho problémů s lidmi, kteří jsou odkojeni jedinou informací a nemíní nijak měnit jídelníček. Už antické „Timeo lectorem unius libri“ (Bojím se čtenáře jediné knihy) napovídá, že v historii nejde o nic nového.

3. TEORETICI ODMÍTAJÍCÍ PRAXI

Pokud se první dvě skupiny považují apriorně za ateisty, třetí skupina se považuje za křesťany, snad i katolíky. Ale oč více o církvi, víře a křesťanství diskutují, o to méně mají snahu v církvi a s církví žít. Rozešli se s ní proto, že odmítají její praxi. Tou je docházka na bohoslužby, přijímání svátostí, život podle Desatera, prožívání liturgického roku. Pokud nebude učení církve v souladu s jejich představami, nechťjí s ní mít mnoho společného. Předpokladem usmíření s touto skupinou by byla volná názorová pluralita v církvi. Věř, v co chceš, uznávej ta příkázání, která ti vyhovují, nedodržuj ta, která ti „nesedí“, morálku si tvoř podle svého názoru. Pokud církev tuto výzvu nepřijme, je staromódní, zabeďněná, zkostnatělá a nic nechápající. Ve finále se stejně ukáže, že skupina těchto lidí se rekrutuje z věřících, kteří vycházejí z kréda: „Věřím, že něco musí být, věřím v dobro, věřím v něco, co je nad námi, věřím v něco, co nás přesahuje...“ Křesťanské Krédo neumí.

4. PRAKTICI ODMÍTAJÍCÍ TEORII

Ani v tomto případě nejde o odmítnutí jedince, ale o lidi rozcházející se v podstatě svého postoje. Ti sice svoji víru praktikují, ale po svém. Bohoslužbu neslaví v kostele, ale konají si ji

sami pro sebe po cestě do Přírody, která je chrámem vystavěným Božíma rukama, nezpovídají se v církvi, ale zpovídají se Matce přírodě, nepřijímají Eucharistii, ale „dary Země“. Praktikují vlastní rituály. Usmíření s touto skupinou by od církve vyžadovalo nejen pluralitu v názorech, ale také pluralitu v praxi.

Osobně se domnívám, že cesta způsobování se světu nebo podbízení se povede pouze k deskralizaci života společnosti a opuštění cesty evangelia. Na druhé straně může - a mám s tím sám zkušenost - věrnost hodnotám a evangelium oslovit řadu tzv. „nezařazených“ nebo „zatím neidentifikovaných lidí“, o nichž hovořím raději jako o hledajících.

5. TI ZBÝVAJÍCÍ

Do této skupiny patří všichni zbývající, kteří se s církví z nějakého důvodu rozhodli rozejít. Mají po ruce vždy pádné argumenty, které mohou posloužit jako trumfy při dialogu s jejich vlastním svědomím. Nemohou však obstát v argumentaci se skutečností, že v církvi - mimo hříšné kněze, nedokonalé biskupy, mylnou praxi, vážná lidská pochybení všeho druhu - je také Ježíš Kristus. Majitel zahrady zvané Církev.

Max Kašparů

Převzato z Katolického týdeníku

č. 7/2005

Misijní koláč 2020

Vážení přátelé, je to neuvěřitelné, ale v letošním roce proběhne již 20. ročník naší tradiční akce Misijní koláč. V neděli 22. března budeme opět rozdávat po všech mších svatých u kostela koláčky a sladkosti za dobrovolný finanční dar. Uvítáme rovněž napečené dobroty od vás, které můžete donést v průběhu nedělního dopoledne na faru, a také vítáme pomoc dobrovolníků při rozdávání po všech mších svatých. Vámi darované peníze jsou opět určeny pro adoptované děti a pro potřeby střediska Otce Mariána Kuffy na Slovensku. Za vaši pomoc i dary upřímně Pán Bůh zaplať.

Pavla Golasowská

Biblický kvíz 2

- Kolik máme ve Starém zákoně knih Mojžíšových?
- Komu řekl Ježíš: „Jdi mi z očí, satane!“
- Kdo byl prodán svými bratry do otroctví v Egyptě?
- Chyták (najdi chybu): Sestry Ježíšova přítele Lazara se jmenovaly Marie a Magdaléna.
- Kdo řekl: „Mluv, tvůj služebník poslouchá“?
- Ve které ze dvou velkých částí Písma svatého se píše o babylónské věži?
- Chyták (najdi chybu): Mojžíš vodil Izraelity po poušti 40 dní.
- Který prorok Nového zákona se živil kobyčkami a medem divokých včel?
- Chyták (najdi chybu): Na místo Jidáša byl k apoštolům vybrán losem Marek.
- Kdo z následujících postav nepatřil mezi dvanáct apoštolů?
a) Matouš b) Jakub c) Lukáš d) Petr
- Kdo byl považován za zahradníka, přestože jím nebyl?
- Jak se jmenoval muž, který pomáhal Ježíši nést kříž?
- Ezau prodal své prvorozenství bratru Jakobovi za misku kukuřice.
- Kde učinil Ježíš svůj první zázrak a o jaký zázrak se jedná?
- Vyjmenuj jména alespoň tři ženských postav Starého zákona.
- Kdo hlídal šaty těm, kteří kameovali jáhna Štěpána?
- Na které cestě (odkud kam) se odehrává příběh z podobenství o milosrdném Samaritánovi?
- David si připravil na Goliáše meč, aby ho zabil.
- Ve kterém městě našel apoštol Pavel oltář „Neznámému Bohu“?
a) V Korintu b) v Athénách c) v Římě
- V kterou denní dobu se vydali Izraelité z Egypta do zaslíbené země?

Tip na postní období

Milé děti, milí rodiče,

vstupujeme do postního období. Popeleční středa je prvním dnem postní doby, která trvá čtyřicet dnů. Prožíváme ji jako přípravu na Velikonoce.

Zkuste si tento čas procházet s Ježíšem. Pokud se vám povede každý den udělat něco pro radost ostatních nebo si přečíst něco z Bible, překonat sám sebe nebo se s někým smířit, vybarvěte si příslušný dílek v postním kalendáři nebo cestičce!

Jestli jste si ještě nevyrobili žádný postní kalendář, tak ještě není na to pozdě! Můžete využít i moderní technologie a vytisknout si nějaký z internetových stránek např.:

deti.vira.cz/rebusy/postni-doba-1,
kc.biskupstvi.cz/pomucky-ke-stazeni/
...a další

Ještě mám pro vás knižní tip

Půst a Velikonoce pro nejmenší - 20 zábavných úkolů na dobu postní a velikonoční. Hledání rozdílů, omalovánky, bludiště, spojovačky, puzzle, samolepky, vybarvování a spousta dalších her!

Knihy lze zakoupit na webu ikarmel.cz

Uvidíte, že i post může být pěkně prožitý čas s rodinou.

Knižní okénko

Na Vánoce jsem dostala knihu **“MAX Vyprojektovaný kluk z předměstí”** od autorky Veroniky Grohsebnerové. Zaujala mě, protože tam není nic, co by se ve skutečném životě nemohlo stát. Na knize se mi také líbilo, že je o věřící dospívající holce jako já. Je poučná a dobře se čte. Doporučuji ji jak mladým, tak starším čtenářům. Kdo by chtěl, může si ji u mě zapůjčit.

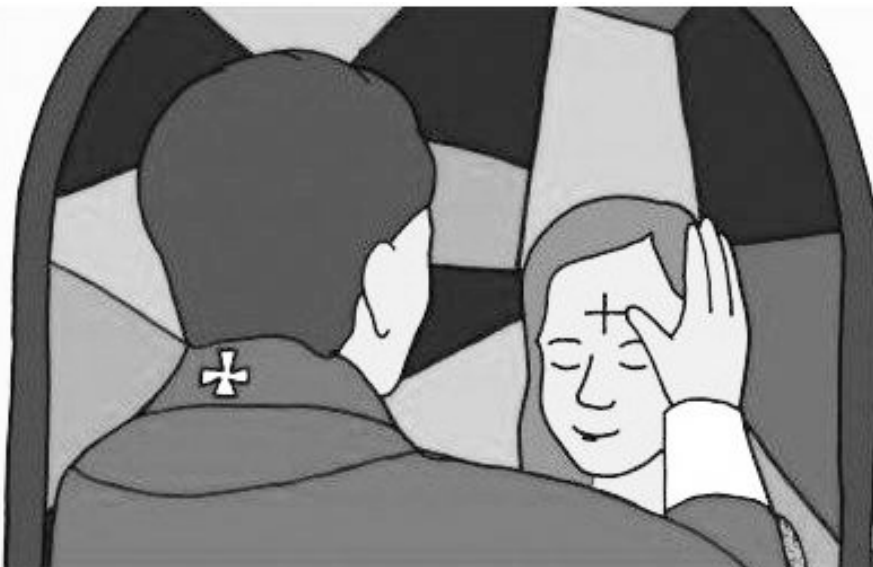
Tel.: 792 361 922

A o čem to je:

Max je chytrý a sebevědomý šestnáctiletý kluk. Jeho matka se rozvedla a nemá na něj čas, protože si buduje kariéru. Když se ve škole probírá antikoncepce, potraty nebo umělé oplodnění, má Max stejné názory jako většina spolužáků.

Jeho pohled na svět se začne měnit poté, co na ulici před bandou spratků zachrání malého Tea. Bezbranný kluk s Downovým syndromem si oblíbí svého zachránce – a Max začne zblízka poznávat něco úplně jiného než dosud. Obyčejné teplo domova, upřímnost, pomoc, vzájemný respekt i lásku. Záhy se zamiluje do Teovy sestry Niky. Jakmile však začne pátrat po svém otci, objeví tajemství, které jeho život obrátí vzhůru nohama...

Veronika Mrózková

Správné odpovědi: 1. Pět. 2. Apoštolů Petrovi. (Mt 16,23) – 3. Josef. – 4. Ne Magdaléna, ale Marta. – 5. Samuel. (1 Sam 3,10) – 6. Ve Starém zákoně. – 7. Správně 40 let, ne 40 dní. – 8. Jan Křtitel. (Mk 1,6) – 9. Matěj místo Marek. (Sk 1,26) – 10. c) Lukáš. – 11. Ježíš po zmrtychvstání. (Jan 20,11-16) – 12. Simon z Kyreny. (Lk 23,26) – 13. Ne kukuřice, ale čochy. (Gn 25,34) – 14. V Káni galilejské proměnil Ježíš vodu ve víno. (Jan 2) – 15. Např. Eva, Sára, Rebeka, Rúť, Ester aj. – 16. Šavel (Pavel z Tarsu). (Sk 7,58) – 17. Z Jeruzaléma do Jertcha. (Lk 10,30) – 18. Ne, měl prak. (1 Sam 17,49) – 19. b) v Athénách. – 20. V noci.

Historia kościoła w Końskiej

Informujemy tych, kterých interesuje historia zburzonego kościoła w Końskiej, że Kongres Polaków w Republice Czeskiej wydał publikację „Historia kościoła Wszystkich Świętych w Końskiej 1447-1964” autorstwa mgr Kazimierza Jaworskiego, publicyisty, prozaika i tłumacza.

Część religijnego życia wielu naszych parafian związana była z tym kościołem, więc może zechcą zaznajomić się, czy może przypomnieć sobie historię samego kościoła, parafii w Końskiej, instytucji związanych z parafią w Końskiej, zaznajomić się z sylwetkami księży, którzy w Końskiej działali albo z Końskiej pochodzili, przypomnieć końszczańskich organistów itp. Całe dzieło wyposażone jest w bogatą fotodokumentację.

Po likwidacji kościoła Wszystkich Świętych w Końskiej w roku 1964 cała parafia włączona została do parafii trzynieckiej. Wszyscy parafianie trzynieccy, nie tylko z pochodzenia końszczanie, są więc niejako spadkobiercami historii parafii w Końskiej. Z książką pana Jaworskiego warto się zaznajomić, a w trakcie lektury uświadomić sobie, że historia naszej parafii, to historia nie tylko kościoła św. Alberta, ale też losy dawnej parafii Końska, część historii Huty Trzynieckiej i całego miasta Trzyna. Było to też intencją samego autora, który we wstępie powiedział: *„Kościół w Końskiej istniał przez pół tysiąclecia, a od jego likwidacji minęło ponad pół wieku. Wielu spośród końszczańskich parafian już zmarło. Niechaj dla tych, którzy jeszcze pamiętają, tekst i zdjęcia będą przypomnieniem, a dla pozostałych zwiędłą informacją.”*

Publikację w cenie 100 Kč można nabyć w kancelarii parafialnej.

Křížová cesta na Javorový

Zveme srdečně všechny v sobotu 4.4.2020 před Květnou nedělí na křížovou cestu na Javorový ke kříži. Začínáme ve 13 hodin od zastávky autobusu v Tyře u Hájenky. Trasa není těžká, kolem 5 km.

Pouť do Čenstochové

Milí rodiče a děti. Chtěla bych Vás opět pozvat na pouť rodin do Čenstochové, která se koná v neděli 21.6.2020. Odjezd z Třince v 7 hodin, cena za dospělého je 350 Kč, dítě 250 Kč. V autobuse čeká na děti bohatý program ve formě kvízů, křížovek a hádanek. Čenstochová je poutní místo, kde se setkáváme s rodinami z celého Polska, abychom zde byli v blízkosti Panny Marie a prožili eucharistii. Obracím se na Vás milí farníci s prosbou, kdyby chtěl někdy finančně pomoci, budu moc ráda a všem Pán Bůh zaplatí.

Silva, tel. 605 325 749,
e-mail: s.krezelokova@seznam.cz

Rekonstrukce Domeček

Děkujeme všem, kteří už přispěli na konto „Rekonstrukce Domeček“.

Ke dni 23.2.2020 evidujeme částku 438 153 Kč.

Případné dary je možné zasílat na účet vedený ve Fio bance č. **2401127386/2010**.

Na požádání vystavíme doklad o poskytnutí daru.

Pán Bůh zaplatí!

Spolek SANCTUS ALBERTUS

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. pořádá

BAZÁREK

dětského oblečení od 0-10 let
(jaro - léto)

30 kusů na osobu

Přijímáme pouze čisté, nepoškozené a funkční sezonní věci. Nenoste prosím kočárky, plyšové hračky, oblečení pro dospělé.

Místo konání je Křesťanské středisko HUTNÍK,
ul. Revoluční, Třinec.

příjem věcí: 16.3.2020 od 9:00 do 17:00

prodej věcí: 17.3.2020 od 9:00 do 18:00

výdej věcí: 18.3.2020 od 12:00 do 15:00

Za každý kus oblečení vybíráme 1 Kč a za technické věci 10 Kč.

Přineste pouze vyprané, čisté, nepoškozené věci.

Komplety sepnout spínacím špendlíkem.
Doma si můžete sepsat tabulku svých věcí.

DĚTSKÁ KŘÍŽOVÁ CESTA

3.3.2020 (úterý)
v 16:15 hod.

Sraz dětí v 16:10 hod.
u prvního zastavení
křížové cesty.

Nedělní liturgie v březnu

1. neděle postní (1.3.)

1. čtení: Gn 2,7-9; 3,1-7; 2. čtení: Řím 5,12-19; Evangelium: Mt 4,1-11

Žalm odp.: Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.

ref.: Zmiľuj się, Panie, bo jesteśmy grzeszni.

2. neděle postní (8.3.)

1. čtení: Gn 12,1-4a; 2. čtení: 2 Tim 1,8b-10; Evangelium: Mt 17,1-9

Žalm odp.: Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství, jak doufáme v tebe.

ref.: Mamy nadzieję w miłosierdziu Pana.

3. neděle postní (15.3.)

1. čtení: Ex 17,3-7; 2. čtení: Řím 5,1-2.5-8; Evangelium: Jan 4,5-42

Žalm odp.: Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!

ref.: Kiedy Bóg mówi, nie gardź Jego slowem.

4. neděle postní (22.3.)

1. čtení: 1 Sam 16,1b.6-7.10-13a; 2. čtení: Ef 5,8-14; Evangelium: Jan 9,1-41

Žalm odp.: Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.

ref.: Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego.

5. neděle postní (29.3.)

1. čtení: Ez 37,12-14; 2. čtení: Řím 8,8-11; Evangelium: Jan 11,1-45

Žalm odp.: U Hospodina je slitování, hojně u něho je vykoupení.

ref.: Bóg Zbawicielem, pełnym miłosierdzia.

Květná neděle (5.4.)

1. čtení: Iz 50,4-7; 2. čtení: Flp 2,6-11; Evangelium: Mt 26,14-27,66

Žalm odp.: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

ref.: Bože můj, Bože, czemuś mnie opuścił?

**Příští číslo MOSTu
vyjde 5.4.2020.
Příspěvky můžete zasílat
do 24.3.2020.**

**Internetové stránky naší farnosti
najdete na adrese
www.trinec.farnost.cz**

Pořad bohoslužeb v březnu

- Neděle 1.3.2020 – 1. neděle postní; 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky.
- Pátek 6.3.2020 – první pátek v měsíci.
- Neděle 8.3.2020 – 2. neděle postní; 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.
- Neděle 15.3.2020 – 3. neděle postní; 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky.
- Čtvrtek 19.03.2020 – Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie.
- Neděle 22.3.2020 – 4. neděle postní; 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.
- Středa 25.3.2020 – Slavnost Zvěstování Páně.
- Neděle 29.3.2020 – 5. neděle postní; 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky.
- Neděle 5.4.2020 – Květná neděle; 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.
- V průběhu týdne mše svaté začínají v 6.35 a 17.00 hodin. V pondělí a středu – ranní česky, večerní polsky. V úterý, čtvrtek, sobotu – ranní polsky, večerní česky. V pátek je večerní mše svatá v jazyce, v jakém je rozjímána pobožnost Křížové cesty, ranní mše svatá je pak v jazyce opačném.
- Pobožnost Křížové cesty v postní době se koná vždy v pátek v 16.30 a v neděle v 16.15 v tom jazyce, v jakém je sloužena nedělní večerní mše svatá.
- Pobožnost „Gorzkie Żale czyli Rozpamiętywanie Męki Pańskiej“ zpíváme každou postní neděli po mši svaté v 8.00 hodin.
- Každou neděli (vyjma dobu postní) půl hodiny před večerní mší svatou je adorace Nejsvětější Svátosti Oltářní a svátostné požehnání.
- Poslední neděle v měsíci – Mariánské večeradlo.
- Každý 28. den v měsíci se modlíme spolu s ostatními farnostmi v naší zemi za český národ.
- Každý čtvrtek po večerní mši svaté je adorace Nejsvětější Svátosti Oltářní do 19.00 hodin.
- Každý první pátek je po ranní mši svaté adorace Nejsvětější Svátosti Oltářní.
- Každý pátek po ranní mši svaté a po večerní mši svaté vyjma prvního pátku a pátků v postní době je výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní s modlitbou Korunky k Božimu Milosrdenství.
- Každou poslední sobotu v měsíci je sloužena mše svatá za počaté děti a jejich rodiče.
- Mše svatá v Domově pro seniory na Sosně je každý pátek v 15.30 hodin. Půl hodiny před začátkem mše svaté je možno přistoupit ke svátosti smíření.
- Mše svatá v domě POHODA je vždy 1. pondělí v měsíci v 10.00 hodin.

Apoštolát modlitby březen 2019

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svätého otce a našich biskupů.

Evangelizační úmysl

Katolíci v Číně

Modleme se, aby církve v Číně vytrvala ve věrnosti evangeliu a rostla v jednotě.

Národní úmysl:

Za farní společenství – ať jsou na přímluvu sv. Vojtěcha dobrým zázemím pro hledající, katechumeny, trpící a nemocné.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

most

Vydává Římskokatolický farní úřad v Třinci pro svou vlastní potřebu. Redakci tvoří: Pavla a Stanislav Janczykovi, Hana a Evžen Workovi, Iveta a Marian Kozokovi • e-mail: mfs@seznam.cz • Internetová adresa: www.trinec.farnost.cz/most • Vychází na počátku měsíce. Registrační značka MK ČR E 14453. K dostání v prostorách farního kostela. Grafická úprava a tisk: T-PRINT, s.r.o., Třinec

